

Χρόνια κυκλοφορούσε ό σιόρ Νικολό
Νυχτερινή παλίρροια
Στό κεφάλι του κύρ Στρατηγοῦ
Μέχρι πού μέ τήν βοήθεια ντόπιων και ὑπερπόντιων συμμάχων
Σειόντας βέβαια μέ δόλο τά παλιά φαντάσματα
κατάφερε τήν πόλη, τήν ἔφτιαξε δική του.

*Κέρδιζε σίγουρα κατάστεφε και κράτα
διάλυσε τόν παλιό στρατό
ὀργάνωσε καινούργιο
παράτα τίς παλιές φιλίες
πιάσε καινούργιες
καλός στρατός, καλοί νόμοι
καλός στρατός, καλοί φίλοι
νάναι μεγάλη ἡ καταστροφή νά μή φοβᾶσαι ἐκδίκηση
γιατί οἱ ἄνθρωποι εὔκολα θλάφτουν ἕναν πού ἀγαποῦν
δύσκολα ἕναν πού φοβοῦνται
νάσαι λοιπόν σκληρός
καί νά ταΐζεις καλά τούς πεινασμένους τῆς αὐλῆς σου
ἀλλοιῶς δέν θ' ἀποφύγεις συνωμοσίες
καί ὄχι καινοτομίες
αὐτοί πού κατέχουν φοβοῦνται τίς μεταβολές
πιό εὔκολα ξεχνοῦν τό φόνο τῆς μάνας τους
ἀπό τό χάσιμο τῆς πατρικῆς κληρονομίας
καί τούς παπάδες ἀπό κοντά
συμφῶνα μέ τόν καιρό
καί φτιάξε τό συμφέρο σου δημόσιο συμφέρο
κι ὅσα ἄρχισε ὁ Θεός πρέπει ἐσύ νά τά τελειώσεις.*

Αὐτά στά σκοτεινά ἐμελετοῦσε
Κ' ἔστρωνε - ἔστρωνε τά σχέδια και τίς πατέντες και τίς δολοπλοκίες.

Στά φανερά

Καθώς κιόλας πίστευε:

Πώς ὅλοι θλέπουν, ἀλλά λίγοι καταλαβαίνουν:

*Ἡ προάσπις τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἔργον μας,
ἡ ἔθνικὴ μειοδοσία ἀνήκει εἰς τό παρελθόν,
ὁ ἐλεύθερος ὑπερήφανος Ἑλληνικός λαός
καί τό Ἑλληνικόν πνεῦμα φωτίζει και πάλιν τά ἔθνη,*

ὁ σεβασμός πρὸς τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ ἱερόν χρέος μας,
αἱ στρατιαὶ τῶν ἀνέργων ἀντιμετωπίζουν τὸ μέλλον μ' αἰσιοδοξία
τὸ ψεῦδος, ἢ συκοφαντία, ἢ ἀπάτη, ἢ ἐκμετάλλευσις ἐπατάχθησαν,
τὰ ράκη τῆς Δημοκρατίας ἀνεσύρθησαν ἐκ τῶν πεζοδρομίων.

Ἔτσι τέλειωναν τὰ χρόνια καὶ πέφταμε σ' ἄλλα χρόνια
Μέ λόγια παχιά, ἀσκιά γεμάτα ἀγέρα
καὶ μέ τοὺς κόλακες καὶ κλέφτες κι ἀπατεῶνες βέβαια ἢ πατρίδα.

Κ' ἔπιασα τότε κ' ἔγραψα στά παιδιά μου:
Ἵταν τέτοια γλυστροῦν στίς στροφές τοῦ ἐγκεφάλου
Μέ τέχνη ριγμένα καὶ δόλο
Καί μαζί μέ αὐτά σέ προτρέπουν
Σέ ὄλων τῶν ἡδονῶν τὰ προϊόντα
Ἵρραίες γυναῖκες, ἀπαστράπτοντα αὐτοκίνητα
Παγιδεύοντας κιόλας τή δρᾶση
Σέ φάσεις ποδοσφαίρου, σέ ἀγορές ἐλπίδας
Καί πιά ἔπαθλο τῆς ὑπαρξης σου εἶναι ἡ ἀπόκτηση χρημάτων
Ἵταν σοῦ μιλᾶνε
Γιά Ἰχιλλέα καὶ Ἀγαμέμνονα
Γιά τήν ὑψηλή τέχνη τῆς ποίησης τοῦ Πίνδαρου
Κόλακα ἀκριβοπληρωμένου
Γιά τήν πολεμική ἀρετή τῶν ἀστῶν Ἰλλήνων—
Μάθε τότε
Πῶς ξένη εἶναι ἡ φωνή σου
Τά χέρια σου ἄλλου τά κινουῦν
Σ' ἔχουν ἀποκόψει καὶ στρέψει ἐνάντια στ' ἀδέρφια σου
Πῶς σ' ἔχουν παγιδέψει ἐγκέφαλοι ἐρπετῶν.

Ἰσύ
Φωτεινός σάν ἀστραπή νά προχωρᾶς
Τρίζοντας τὰ δόντια σου κρατώντας τὰ σφυριά καὶ τὰ δρεπάνια σου.

Γιατί εἶμαι ἀπλός πολίτης καὶ χειρόνακτας
Ἰγραψα αὐτά
γιά νά φαίνονται.

Πρόδρομος Χ. Μάρκογλου

